

f. Eks. paa 5 Aar. Saa vidt jeg forstod, var det hans Mening, at hvis de ikke inden en vis Tid søgte Koncession og tog fat paa Banen, skulde Loven ikke gælde længere, og det forekommer mig heller ikke, at det er noget, man kan sige noget imod. Er der nogen, der har Lyst og Evne til at sætte Penge i dette Foretagende, og ere Beboerne saa interesserede i denne Sag, at de kunne paavirke disse Mænd eller maaske selv høre til dem, maa de sandelig ogsaa gøre sig færdig inden for en rimelig Tid. Derfor synes jeg, at de Bemærkninger, den ærede Finansminister paa Trafikministerens Vegne fremkom med, kunne de, der have Interesse i denne Bane, ikke indvende noget imod. Spørgsmaal om Udvalg foreligger jo ikke nu, men jeg tror at vide, at Forslaget vil gaa i Udvalg, og saa vil det efter min Mening være naturligt at tage det største Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Ministers Side; det er jo ikke uoverkommeligt at tage Hensyn til dem.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at takke den ærede Minister for hans Udtalelser, og haaber, at der maa komme noget ud af den Sag, som jeg ved, at mange interessere sig for.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Sofus Høgsbro: Jeg skal tillade mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer. Naar jeg nævner 11 Medlemmer, er det, fordi jeg antager, at de andre Jernbaneforslag ville blive henviste til det samme Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg og Drift af en privat Jernbane fra Lunderskov til Grindsted.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3427 fg.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. Rasmussen): Naar jeg nu her for tredje Gang skal indlede 1ste Behandling af Forslag til Lov om Anlæg og Drift af en privat Jernbane fra Lunderskov til Grindsted her i Tinget, tror jeg, det vilde være lidet hensigtsmæssigt for Sagen selv og kun trættende for ærede Medlemmer, om jeg brugte mange Ord. Det er jo en gammel kendt Sag, hvorom det drejer sig. Det er ikke alene saa, at Forslaget om en Bane fra Lunderskov ud til Vorbasse — tidligere drejede det sig ikke om at gøre Banen saa lang som nu — allerede var fremme her i Tinget i Samlingen 1893—94, da vi fik den store Jernbanelov og senere har været fremme under forskellige Skikkelser, men det her foreliggende Forslag har, hvad Liniens Længde og Endepunkt angaar, været vedtaget ved tredje Behandling to Gange her i Tinget, saaledes som det her foreligger. Altsaa, ærede Medlemmer kende Forslaget meget godt, idet det endogsaa i Enkeltheder er det samme, som blev vedtaget i Fjor ved tredje Behandling her i Tinget og gik til Landstinget. Beboerne i den Egn, som det drejer sig om at faa lagt en Bane ud i, og som jeg repræsenterer som Medlem af dette Ting, ere ikke saa heldigt stillede som Beboerne i den Egn, hvorom det nu sidst behandlede Forslag drejede sig, thi der er det jo saa, at naar man der blot kan faa Lov til at bygge Banen, kan man bygge den for egne Penge. Man behøver ikke at komme til Staten om Hjælp til Banens Bygning. Vi derimod ere situerede saaledes, at vi ikke alene skulle have Statsbidrag til at bygge Banen for, men endogsaa et ekstraordinært stort Statstilskud, større end der som Regel gives til Anlæg af private Baner her i Landet. Der har, saa vidt jeg ved, kun ved Loven om Fjerritslev—Thisted Banen været gaaet til et saa højt Beløb, som vi skulle have fra Statens Side til vor private Bane, men som er nødvendigt, dersom Banen skal gennemføres. Det er for Resten det samme, som blev foreslaaet af den jydsk Banekommis-